

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 219.

Ottende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 19de Februar.

(Fortf.)

Rosenørn (fortsat): Mit Forslag under Nummer 5 til § 2 gaaer, som det ærede Thing let vil see, ud paa, at alle de nærværende Afgifter skulle forandres til Dødsfer i Korn. Jeg kjender nu ikke saa nøie de offentlige Stiftelser, men jeg troer dog, at der ikke er saa Stiftelser, hvor den mindste Deel af Afgiften svares i Penge, og den anden Deel derimod i Naturale. Hvad vil altsaa Følgen blive, dersom de ærede Forslagsstilleres Forslag gaaer igjennem? Saa vil den høist ubetydelige Deel af Afgiften, som svares i Naturalydelse, være at convertere til en fast aarlig Canon i Byg, at betales efter hvert Aars Capitelstart, hvorimod den største Deel vedblivende skal ydes i Penge; men saa vilde Stiftelserne i Fremtiden ikke have den Fordeel, som man antager det at være, at Afgifterne besregnes efter Capitelstarten. Det Simpleste forekommer mig derfor at være, at alle de Afgifter, der hvile paa Eiendommen, skulle besregnes efter Byg. Gaae saa Conjuncturerne tilbage, saa maa Stiftelsen, som enhver anden Eier, finde sig i, at den faaer Mindre; gaae derimod Conjuncturerne opad, faaer den naturligtvis Mere.

Naar jeg under Nr. 6 har foreslaaet, at Ordene: „Fæstelovgivningen undergIVEN“ skulle udgaae, saa ligger det deri, at det forekommer mig, at disse Ord enten staae orkesløse eller gjøre Skade, at hvad enten de Ord staae der

eller ikke, vil efter min Formening enhver Taxationsmand, som har den samme Anskuelse af Forholdene som jeg, sige til sig selv: hvad vil det sige, at Kjøbesummen skal beregnes til den Værdi, som en, Fæstelovgivningen undergIVEN, Eiendom har? En Selveltergaard er jo ogsaa Fæstelovgivningen undergIVEN, saa at det Udtryk egentlig ingen Betydning vil have for ham; men jeg kan godt tænke mig, at disse Ord for Andre ville staae paa en ganske anden Maade, for dem ville disse være et væsentligt Moment til at nedsætte Taxationssummen, men derpaa kan jeg ikke gaae ind; det forekommer mig ikke billigt, da Følgen vil blive, at man gaaer Stiftelserne for nær, og at de ikke faae det, som med Rette tilkommer dem.

Mit Endringsforslag under Nr. 7 er egentlig kun beregnet paa at sætte Taxationsmændene istand til at tage et Hensyn, som saavel Regjeringen som mange private Godseiere tage, nemlig i højere Grad, end Lovforslaget efter min Mening hjemler, at see hen til de Forbedringer, som Fæsteren har foretaget ved Gaardens Bygninger, og som jeg tvivler paa, om Taxationsmændene ere berettigede til at bringe i Afdrag.

Naar jeg har foreslaaet, at der til Slutningen af § 2 skal sættes: „forsaavidt saadanne Begunstigelser, isølge de vedkommende Fundatser eller Dispositioner kunne antages at skulle komme Arveskatterne tilgode“, saa kommer det deraf, at det efter min Formening maa beroe paa de vedkommende Fundatfers eller Dispositioners Indhold og Mening, om de særegne Begunstigelser skulle indrømmes Fæsterne. Først naar dette er afgjort, først naar